

ผลิตภัณฑ์ทางน้ำมันที่อาจเป็นไฟได้

การพูดถึงพลังงานแล้ว ประเทศไทยเรื่องน้ำมันเป็นโครงสร้าง ซึ่งต้องสั่งเข้ามานอกประเทศ อัตราการใช้ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บำบัดต่อวัน นับวันน้ำมันก็จะมีราคาแพงขึ้นและปริมาณความต้องการเพิ่มขึ้นตามลำดับ รัฐบาลได้พยายามหัวเรือการช่วยเหลือผู้ใช้ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนมากด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การเก็บเงินสะสมเข้ากองทุนน้ำมัน ติดต่อขอซื้อน้ำมันในราคามิตรภาพจากประเทศผู้ผลิตน้ำมัน ตลอดจนการสำรวจแหล่งพลังงานขึ้น ที่สำคัญต่อประเทศไทยต้องยิ่งคือ รัฐบาลได้ชักชวนให้ต่างประเทศเข้ามาลงทุนขอสัมปทานในการขุดเจาะเพื่อสำรวจหา ก๊าซและน้ำมันในประเทศไทยทั้งในทะเลและบนบกทั่วทุกภาคของประเทศไทย

นอกจากนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ของทางราชการได้พยายามค้นคว้าทดลองเพื่อหาแหล่งพลังงานอื่น ๆ ที่จะนำมาทดแทนน้ำมัน มีการค้นพบหินน้ำมัน มีการ

ส่งเสริมการใช้ถ่านหิน ซึ่งเป็นทรัพยากร่มีในประเทศไทยมีการทดลองนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ให้เป็นประโยชน์ โดยการสร้างเซลล์แสงอาทิตย์ (solar cell) เพื่อเปลี่ยนพลังงานแสงอาทิตย์เป็นพลังงานไฟฟ้าและการใช้ความร้อนจากดวงอาทิตย์ในการต้มน้ำสนับสนุนการใช้พลังงานจากชีวมวล และยังมีผู้นำวัสดุเหลือใช้ เช่น แกลบ ชาโน้ออย ชั้งข้าวโพดและของเหลือทิ้งอื่น ๆ นำมาใช้เป็นพลังงาน ซึ่งเป็นการช่วยประหยัดน้ำมันได้มีใช้น้อย ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม ในแต่ละปีมีวัสดุเหลือทิ้งจากการเกษตรเป็นจำนวนมาก วัสดุเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงได้ เพราะมีค่าความร้อนค่อนข้างสูง ซึ่งถ้านำมาปรับปรุงให้อยู่ในรูปที่สะดวกต่อการใช้งาน เช่น นำมาอัดเป็นก้อนหรือเป็นแท่ง ย่อมจะใช้เป็นเชื้อเพลิงได้เป็นอย่างดี ค่าความร้อนของวัสดุจากการเกษตรบางอย่างเป็นไปตามตารางต่อไปนี้

ชื่อวัตถุ	ค่าความร้อน (Calorific Value) Cal/g
แกลบอัด	๓,๐๗๕
ชาโน้ออย	๓,๙๗๖
ชั้งข้าวโพด ตัวอย่างที่ ๑ (dry basic)	๔,๑๑๐
ชั้งข้าวโพด ตัวอย่างที่ ๒ (dry basic)	๔,๙๕๖
ขี้เลือย (dry basic)	๕,๐๒๘
เศษปอ	๔,๙๗๐
ถ่านกะลามะพร้าว	๗,๔๓๖

แม้ว่าประเทศไทยเรายังสามารถผลิตน้ำมันเป็นโครงสร้างได้เอง แต่ก็ผลิตได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อเทียบกับปริมาณที่สั่งเข้ามา แหล่งที่พับน้ำมันคือ อำเภอฝาง

จังหวัดเชียงใหม่ และเมืองร็อว์ นี้ยังพับน้ำมันเป็นโครงสร้างที่ล้านกรัมบีอิ๊ว จังหวัดกำแพงเพชร คาดว่ามีปริมาณพอในเชิงการค้าคือจะสามารถนำขึ้นมาใช้ได้

ประมาณ ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน และมีแนวโน้มที่จะเพิ่มการผลิตขึ้นได้ถึง ๑๕,๐๐๐ บาทต่อวัน บริษัท ยูเนี่ยนอยล์ได้พับเหล่งก้าชธรรมชาติ ในบริเวณอ่าวไทย ซึ่งประมาณไว้ว่ามีทั้งหมด ๑๖ ล้านล้านลูกบาศก์ฟุต ถ้าดูจากปริมาณการใช้ภายในประเทศแล้ว คาดว่าจะมีก้าชธรรมชาติใช้ไปได้ประมาณ ๔๐—๕๐ ปี ขณะนี้เราก็ได้เริ่มน้ำก้าชธรรมชาติขึ้นมาใช้บังเอิญจากหุ่นก้าชที่เรียกชื่อว่า เอราวัณ ตั้งแต่เดือน กันยายน ๒๕๒๕ เป็นต้นมา

นอกจากนี้ยังมีการขุดถ่านลิกไนท์ขึ้นมาใช้เป็นเชื้อเพลิงด้วย แหล่งที่ใช้มากคือ โรงงานของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งได้ส่งตัวอย่างถ่านลิกไนท์มาให้กรมวิทยาศาสตร์ฯ วิเคราะห์คุณภาพอยู่เสมอฯ และสำนักงานพลังงานแห่งชาติยังได้ชุดเจาะเพื่อสำรวจแหล่งลิกไนท์อยู่เรื่อยๆ และส่งตัวอย่างให้กรมวิทยาศาสตร์ฯ วิเคราะห์ตลอดมา ดังผลการวิเคราะห์ในตารางต่อไปนี้

ตัวอย่างที่	ค่าความร้อน (Calorific Value) Cal/g	Ash, %
๑	๔,๗๔๘	๒๒.๙
๒	๔,๙๖๗	๒๑.๕
๓	๔,๓๘๔	๒๒.๑
๔	๔,๓๙๕	๒๑.๙
๕	๒,๓๓๓	๔๔.๗
๖	๒,๕๓๖	๔๕.๗
๗	๒,๑๕๒	๖๓.๗
๘	๔,๐๕๕	๑๓.๗
๙	๖,๔๖๗	๑๐.๑
๑๐	๖,๖๐๒	๑๐.๐
๑๑	๖,๓๗๒	๔.๙
๑๒	๖,๓๑๐	๑๒.๒
๑๓	๗,๑๐๕	๔.๗
๑๔	๖,๘๕๗	๗.๐
๑๕	๖,๘๕๑	๒.๙
๑๖	๔,๗๐๐	๑๔.๕

หมายเหตุ ๑. คำนวณจากตัวอย่างแห้ง

๒. ตัวอย่างที่ ๑—๔ เป็นตัวอย่างจากการไฟฟ้าฝ่ายผลิตฯ ตัวอย่างที่ ๕—๑๖ เป็นตัวอย่างจากสำนักงานพลังงานแห่งชาติ

ถ้านลิกในที่ที่ส่งมาวิเคราะห์มีคุณภาพแตกต่างกัน การพิจารณาคุณภาพของลิกในที่มักจะคำนึงถึงค่าความร้อน และนอกจากนั้นควรพิจารณาปริมาณ เถ้าด้วย เพราะถ้าปริมาณเถ้าสูงจะก่อความยุ่งยาก ขณะใช้งาน เช่น เกิดการอุดตันของทางเดินอากาศ หรือเป็นภาระต้องขัดเจ้าบ่อย ๆ เป็นต้น

ส่วนด้านพลังงานแสงอาทิตย์ กรมวิทยาศาสตร์-บริการได้สร้างเครื่องกลั่นน้ำโดยใช้ความร้อนจากแสงอาทิตย์ และได้สร้างตู้อบแสงแดดสำหรับใช้ตากผ้าไม้ซึ่งดีกว่าการตากธรรมดายิ่งน้ำหนักน้ำภูมิสูงกว่า นอกจากนี้ยังบังกันฝุ่นละอองและแมลงได้ด้วย

จากที่กล่าวมาแล้วพอจะมองเห็นได้ว่าการนำพลังงานทดแทนมาใช้แทนน้ำมันบีโตรเลียมที่เราสั่งมาจากต่างประเทศนั้น เชื้อเพลิงที่จะนำมาทดแทนได้บางส่วนโดยเฉพาะในระยะเวลาอันใกล้คือ ก้าชธรรมชาติ ลิกในที่ และวัสดุเหลือทิ้งจากการเกษตร ส่วนพลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานอื่น ๆ คงจะต้องใช้เวลาในการพัฒนาอีกระยะหนึ่ง และคงเป็นที่คาดหมายได้ว่าประเทศไทยคงจะพึงน้ำมันจากต่างประเทศอย่างไปตามลำดับ

น้ำมะตุมหวานเบ้มขัน

ส่วนผสม

น้ำมะตุมสุก

๑ กิโลกรัม

น้ำสะอาด

๔ ลิตร

น้ำเชื่อม

๒ ลิตร

กรดซิตริก

๕ กรัม หรือประมาณ ๕ ช้อนโต๊ะ

เกลือ

๒ กรัม หรือประมาณ ๑ ช้อนชา

สารกันเสีย โซเดียมเบนโซเอท (ถ้าต้องการเก็บไว้นาน)

วิธีทำ

๑. ล้างผลมะตุมให้สะอาด ผ่าครึ่ง แคบเมล็ดออก ใช้ช้อนตักเนื้อออกรา
๒. ต้มเนื้อมะตุมสุกกับน้ำสะอาดด้วยไฟอ่อน ๆ ประมาณ ๒๐ นาที กรองให้ได้น้ำ ๒ ลิตร
๓. เอาน้ำมะตุมที่กรองได้มาผสานกับน้ำเชื่อมร้อน เติมกรดซิตริกและเกลือ